

Školní zpravodaj

Speciál z praxe 3/2022

Všechny události školy na jednom místě

Vážení čtenáři, tímto krátkým editorialem bych vám chtěl znovu poděkovat za vaši zpětnou vazbu a reakce, které zlepšují kvalitu našeho školního časopisu a zpravodaje SOŠ Morava.

Školní rok 2021/22 se nám již velice rychle blíží ke konci a s ním také náš školní časopis. Nemusíte se však bát. Nekončíme. Již brzy po letních prázdninách se můžete těšit na další vydání. Třetí číslo, které nyní držíte v rukou se bude primárně zaměřovat na naše praxe a vše okolo nich. Emoce, zážitky, názory, postřehy a zkušenosti, které jsme za dobu tří týdnů načerpali. Věříme, že se vám i toto číslo bude líbit. Příjemné čtení vám přeje Max Sitta.

1

NOVINKY

Náš časopis pravidelně informuje žáky o všech novinkách.

2

UDÁLOSTI

Události jsou nezbytnou součástí našeho časopisu

3

ZÁBAVA

Zábava je nesmírně důležitá, a proto v každém čísle najdete jistou porci zábavy.

Praxe

Jak bylo na praxích se dočtete na stranách 2-5

Básně

Strana 8 pojednává o básnických schopnostech našich žáků

Rozhovor

Rozhovor o nové učebně najdete na straně 6
Autor: Max Sitta

Tři týdny v SeneCuře

Ráda bych se s Vámi podělila o to, jaké to je se vžít do role jedné z pečovatelek o klienty s Alzheimerovou chorobou. V první řadě je podstatné říci, co to vlastně je ta Alzheimerova choroba. Jedná se o nemoc, která postihuje část mozku a postupně způsobuje, že lidé ztrácí dovednosti, které se za život naučili. U oběda zapomínají, že právě teď měli jíst, neuvědomují si, kde se nachází a ani proč, nerozumí věcem, které pro ně kdysi byly samozřejmé a moc dobře věděli, jak s nimi naložit. Nemoc může postihnout mysl i tělo a těžce člověka dokáže omezit a odkázat na pomoc cizí osoby. Lidé s tímto onemocněním možná v některých chvílích vnímají jen napůl a nebo daný moment brzy zapomenou, ale přesto jsou velmi citliví na dění v jejich okolí. Právě proto potřebují, aby s nimi ostatní jednali s klidem a trpělivostí. Možná si určité věci nevybavují, ale pocit z té události v nich bude zůstat i kdyby si nedokázali vzpomenout, co přesně se odehrálo. Práce s těmito lidmi je něco, co vždy budu obdivovat. Z vedlejší uličky, knížky či ve filmech ovšem nikdy nebude znát, jak moc je tato práce náročná po fyzické i psychické stránce. Celou dobu jste na nohách, běháte z místnosti do místnosti, od stolu ke stolu, k posteli a zase další posteli, podle toho, co je zrovna třeba. Jeden klient potřebuje donést svetr, je mu zima, druhý má žízeň, potřebuje dolít sklenici a ano, mezi tím byste měli nakrmit klientku, která má už jistě hlad. Tohle a mnoho dalšího Vás čeká pokud dostanete na starost péči o klienty v jídelně, jenže to není jediná Vaše práce, kterou můžete očekávat. Také Vás může potkat situace, kdy budete chodit po jednotlivých pokojích a pomáhat klientům s jejich hygienou. Vylévat moč, povlékat postele, přebalovat a koupat, možností je mnoho a to, co dostanete přímo na práci nemusí vždy být to jediné, co ve výsledku budete dělat, protože mezi tím Vás klient může požádat o něco dalšího. Tyto úkony zahrnují velkou tíhu na fyzickou, co ale naleznete po té psychické stránce věci? Pro

hodně citlivého člověka může být problém v tom, že když se klienti trápí, pláčou u snídaně, že se sami nedokáží ani najíst a je jim trapné, že potřebují něčí pomoc, tak to pro ně bude ve velké míře citově náročné. A co teprve moment, kdy si na někoho zvyknete, staráte se o něj již dlouho a jednoho dne přijdete do práce s tím, že ten člověk zemřel? Je až moc snadné přilnout k někomu o koho pečujete a pak Vám to může snadno způsobit bolest. Když přestanete myslet na chmury, na této práci je také mnoho věcí, které dokáží způsobit radost Vám i klientům, o které se staráte. V momentě, kdy necítíme nohy ani záda a neměli jste šanci se za celý den pořádně najíst, protože jste pořád byli v akci, nakrmíte klientku, která obvykle moc nereaguje, utřete jí ústa a všimnete si, jak se nepříliš ztelně usměje a spokojeně přivře oči, aby si odpočinula. Každé pohlazení tyto lidi tak snadno hřeje a oni působí tak šťastně za pouhé maličkosti. Když jsem si sedla vedle klienta, abych mu ostříhala nehty a on mi odpověděl, že jsem moc hodná a neví, jak by mi mohl poděkovat, nevěděl, že to čím mi udělal největší radost je právě ta radost, kterou mi projevil za takovou obyčejnou a jednoduchou věc, co jsem pro něj mohla udělat. A to je právě ono, ten opětovný pocit štěstí se Vám vrátí a vždy Vás donutí se pousmát, když si vzpomenete, jak některým lidem dokáží jiskřit oči a jak moc je můžete potěšit, když jim s něčím pomůžete.

Autor: Beata Šašová 1.A

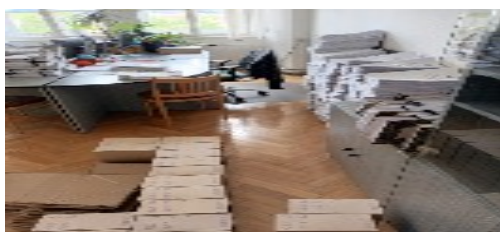

Jak bylo na praxích

Praxe. Chvilu, kdy si studenti částečně odpočinou od učení. Vzhledem k tomu, že na naší škole studují veřejnosprávní činnost, rozhodl jsem se, že si své praxe splním na pracovišti katastrálního úřadu v Brně. Hned první den jsem začal litovat toho jak se oblékám. Dlouhé mandžestráky a svetřík nejsou dobrou volbou do budovy stavěné z kamene. Zvláště pak, pokud pracujete v nejvyšším patře. Když jsem došel do druhého patra, připadal jsem si zde jako v sauně. Zamířil jsem k ředitelně kde jsem se měl setkat se svou mistrovou. Po krátkém seznamování jsem se dozvěděl náplň své práce. Když mi bylo řečeno že budu mít na starost skartace, čekal jsem něco krapet jiného a jsem popravdě rád, že jsem se pletl. Ono stát celé dny u skartačky a házet tam jeden papír za druhým by mě opravdu nebavilo. Horší by snad byla jen varianta s házením papírů do pece. Ve skutečnosti jsem nic neskartoval ale ke skartaci posílal. Z archivu kterému se na katastrálním říká Sbírký, jsem si dovezl plno krabic ve kterých bylo dohromady tisíc návrhů na vklad. Přesněji řečeno mi jich paní mistrová přidělila tisíc věřice, že je stejně nestihnu do konce praxí zkontrolovat a bude je po mě dodělávat. Ono totiž ty návrhy nejsou to jediné co je potřeba. Ještě jsem si z onoho archivu musel vybírat podle příslušného roku a čísel šanony obsahující sbírky spisů. Na každém návrhu na vklad bylo zaznačeno jestli náhodou nebyla sbírka vyřazena a uvnitř návrhu pak byla poznámka s tím, co by měla daná sbírka obsahovat. Za předpokladu, že se ve sbírce daný dokument nenacházel, bylo mým úkolem jej najít v návrhu na vklad a vložit jej do dané sbírky. Taková listina má z pravidla dvě podoby. Originál a úředně ověřená kopie. Za ty tři týdny mi rukama prošli více jak dva tisíce sbírek. Jejich průměrný počet stran se pohyboval někde mezi deseti až padesáti listy. Krom hledání dokumentů v návrzích na vklad jsem měl za úkol i následující: kontrola podpisů u sbírek, kontrola počtu stran, hledání příslušných razítek městských částí Brna a kontrola kolku s razítkem katastrálního úřadu. Viděl jsem zde kde co. Od těch veselejších

dokumentací, kde rodiče věnovali svým dětem zahrady, domy atd., přes takovou rutinu jako jsou odkoupení bytů od družstev zde v Brně či prohlášení vlastníků budov obsahující kvanta stran a geometrických plánů, až po ty smutné jako jsou zástavní smlouvy a rozsudky jménem republiky obsahující rozhodnutí o rozvodu manželství (ty se z pravidla nacházely u majetkových vyrovnání.) Byly zde však i případy opravdu humorné. Ku příkladu pán z roku 1916 který se rozhodl darovat veškerý svůj majetek nejspíše příbuznému. Pominu li fakt, že pán byl roku 2009 již nejspíše dávno po smrti, tak i podpisy darovací smlouvy byly opravdu zajímavé. Abyste pochopili, každý dokument by měl obsahovat originální podpisy obou smluvních stran. Zde se originální.. přesněji pravý podpis dárce opravdu nacházel ale nebyl psán ručně nýbrž byl vytisknut přímo na smlouvě. Krom toho, že nebyl úředně potvrzen jako opis originálu mě rovněž fascinovala lenost daného právníka, který se ani neobtěžoval vytisknout tu smlouvu s barevným podpisem aby to vypadalo aspoň trochu věrohodně. Podpis dárce byl však v tomto případě potřeba dvakrát. Druhý podpis tedy byl již psán ručně, ale jednalo se o zjevný podvrh. Člověk, který se takto obohatil na nebohém starci musí mít asi známosti v Černovicích kde byl dokument potvrzen. I když jsem si velice přál, aby byly dotyční potrestáni, jednoduše jsem utřel nos. Katastrálnímu úřadu nenáleží právo nezařadit sbírku na základě falešného podpisu a to protože mu nenáleží ani právo podpisy zkoumat. Praxe na katastrálním úřadě pro mě byly zajímavou zkušeností kterou bych si rád zopakoval i v příštích letech. nepopiratelnou snahu jí její cestu k vítězství překazil jeden žák, Matěj Pospíšil ze 3.B. Ten nakonec dokázal zdolat snahu paní učitelky. Odnesl si sladký pocit vítězství ve velmi vyrovnaném zápase, a kromě dobrého pocitu medaili a taky nějakou odměnu za svou vytrvalost v tomto sportu.

Autor: Daniel Barteček 1.B

Praxe na OSPODU

Mnozí z nás si v nedávné době prošli třemi týdny praxí. Rozhodl jsem se tedy udělat krátký rozhovor se svojí spolužačkou Veronikou Jurasovou která své praxe vykonávala u OSPODu. Rozhodl jsem se tak učinit protože se mi její zážitky zdály zajímavé.

Jaká byla náplň tvé praxe?

Měla jsem praxe u OSPODu. Ze všeho nejméně jsem se dostala k administrativě. Zpíše jsem se účastnila šetření, soudů, výslechů a výchovných komisí.

Jak probíhalo takové šetření?

Někdy jsme to ohlašovaly předem ale mnohdy jsme chodily neohlášeně k rodinám se soudním dohledem. Většinou to bylo za trest. Mnohé rodiny na Cejlu nemají zvonky ani telefony a bylo tedy potřeba se do samotné budovy dostávat přes sousedy. Šetření u rodin záviselo na tom, čeho konkrétně se týkalo. Naposled jsme byly na šetření skrz odejmutí dětí od rodičů kvůli záškoláctví a neomluveným hodinám.

Jak to u takové rodiny vypadalo?

Většinou bydleli na ubytovnách nebo ve státních bytech. Většinou žili v nevyhovujících podmínkách a to i bez elektřiny či přístupu k vodě. Byty byly rovněž pro rodiny s dětma malé, na jedné ubytovně to bylo i 10 lidí na jeden pokoj. Dostávat se do těchto míst nebylo nic příjemného. Mnohdy jsme musely dveře i vykopávat protože jsme se zde nechtěly ničeho dotýkat. Děti žijící v těchto podmínkách stát i navzdory tomu moc odebírat nechce. OSPOD se totiž obává, aby takto odejmuté děti ve finále neskončily na ulici.

Mohla by jsi mi popsat nějaké soudní jednání kterého jsi se účastnila ?

Jednou jsme zde byly kvůli jednomu šestnáctiletému chlapci, který byl vzat do vazební věznice tady v Brně. Jednalo se o nějaký trestný čin. Problém byl v tom, že ten kluk v životě nebyl trestaný, nebyl v past'áku a vina mu ještě ani nebyla uznána. Toto jednání bylo odůvodněno tím, že nevěří, že by chlapec se soudem dobrovolně spolupracoval a dostával se řádně k výsledkům. Prokurátorka se pochopitelně vstekala. Pravdou však je, že byly nalezeny důkazy v podobě kamerového záznamu a otisků prstů. To nic nemění na tom, že zde byly i jiné možnosti jak si pohlídat podezřelého a poslat šestnáctiletého kluka který v minulosti nebyl ani jednou trestaný do vazební věznice bylo podle prokurátorky za hranou. Ten kluk neměl rodiče a žil na ulici. Aby s těží přežil, dopustil se přibližně 23 krádeží způsobených vloupáním §205 b trestní zákoník č. 40/2009 sb.

Když jsem tak poslouchal Verču tak jsem rád, že jsem své praxe měl ve finále na katastrálním úřadu. Tahle práce chce pevné nervy a já tímto Verči děkuji za poskytnutí rozhovoru.

Autor: Daniel Barteček 1.B

Reflexe praxí

Městský úřad Slavkov u Brna

Zprvu jsem se bála, protože jsem nevěděla, co očekávat. Na úřadě byli všichni moc milí. ve třech týdnech jsem měla možnost vidět finanční, řidičské a IR oddělení. Nejvíce času jsem strávila s moc příjemnou paní na oddělení řidičských průkazů. Měla jsem možnost třídit a zařazovat řidičské průkazy, kouknout se do archivu, přepisovat a vytvářet smlouvy do počítače.

Veronika Matyášová

Městská policie Bučovice

Naučila jsem se pracovat s radarem a taky hodně dalších věcí související s mým oborem.

Viktorie Tökölyi

Obecní úřad Popůvky

Naučila jsem se třídit papíry podle parcelních čísel a pomáhala jsem s přípravami na Den dětí. Líbilo se mi tam, protože tam byla pohoda a nemusela jsem mluvit s lidmi. většinu času jsem pracovala sama a společnost mi dělal obecní papoušek.

Městský úřad Rajhrad

Zjistil jsem, že nikdy nechci pracovat na stavebním úřadě.

Miniškolka Mrňata

Letošní praxe si nemůžu vynachválit. Skvělá organizace a uspořádaný, přesně vedený program. To vše s dostatečným prostorem na samostatnou práci a možnost přijít s novými nápady a uplatnit je v činnostech s dětmi.

Martin Hübel

Advokátní kancelář

Moje očekávání praxe naplnila na 110 %. Tým a náplň práce mě velmi motivovaly k výběru budoucího studia a povolání. Líbila se mi důvěra a trpělivost, se kterými ke mně ostatní zaměstnanci přistupovali. Každý den mě něco učili, vysvětlovali a svěřovali mi důležité dokumenty s vírou, že je zvládnou připravit.

Dominika Kurinna

Krajský soud Brno

Na praxi jsem se seznámila s chodem soudního oddělení INS. ICM. Byla jsem na jednání, které se týkalo insolvence. Mojí prací bylo zakládat doručky do spisů nebo nové dokumenty, také jsem procházela spisy s přihláškami do INS řízení, jestli jsou v pořádku a nic nechýbí.

Alice Hamorská

Školička Betty – miniškolka

Praxe mě velice příjemně překvapila a splnila má očekávání. Přinesla mi nové zkušenosti s dětmi a také mě naučila, jak s nimi komunikovat, vnímat je a vžít se do jejich myšlení.

Jana Vavrušová

Kociánka Brno

Měla jsem možnost poznat nové lidi, kteří přes svůj handicap byli optimističtí. Pomáhali jsme jim s návrhy na tašky, vyšívali jsme a také jsem měla možnost rozvinout se v jiném jazyce.

Díky praxi jsem získala zkušenosti, jak se chovat k lidem s postižením. Jsou to hodní lidé. ukázalo mi to úplně jiný pohled na tyto lidi. očekávala jsem, že práce s nimi bude velmi těžká, ba naopak se mi s nimi pracovalo dobře. Dobrá zkušenost do budoucna nebo jen tak do života.

Rozhovor s paní učitelkou Květinskou

Nová učebna na naší škole.

Nová učebna bude sloužit k výuce hygieny a pečovatelsví a to oficiálně od 1. září, a tak jsme se rozhodli udělat krátký rozhovor s paní učitelkou Květinskou, která novou učebnu zařizuje a zeptali jsme se ji na pár otázek:

Jak učebna zatím vypadá?

Nová učebna je zatím ve fázi “budování”. Přes letní prázdniny se vymaluje, udělají se podlahy, další nábytek a obrazy, které máme v plánu namalovat s třídou 1.A. Až učebna bude hotová bude vypadat, jako klasický pokojíček klienta, o kterého se na praxi studenti budou starat, a proto je důležité si to osahat už ve škole, než aby to poprvé viděli až na praxi.

Co si například mohou studenti vyzkoušet a naučit?

V učebně jsem byla zatím jen s prvákama před praxí, aby tedy věděli, jak například polohovat postel s dálkovým ovládáním, aby se nemuseli zohýbat, když budou převlékat postele klientů, a aby dokázali správně napolohovat klienta. Na praxi jsem zmínila, že to děcka umí, tak třeba v Senecuru je nechali celý týden intenzivně převlékat postele, takže třeba převlékli 20-30 postelí za den, aby se to pořádně naučili:).

Někteří byli v přímé péči, tak je samozřejmě dobré nastudovat např. jak s klientem manipulovat, přebalit ho a vyzkoušet i ještě jednu boží vychytávku, na kterou se těším právě od září, a to je bazének na mytí hlavy, který se používá v posteli, když klient nedokáže dojít do koupelny. Mám v plánu donést si šampón a nechat si od děcek umýt hlavu. Takže tohle je nutné si vyzkoušet před praxí, kdyby se s tím náhodou setkali, a taky se těším až mi umyjou hlavu.

Jsou tu i nějaké cvičné figuríny na přebalování?

Ano, tady na posteli si můžete všimnout našich dvou miminek, Bořka a Týny. Ještě mám v plánu koupit Bořkovi nějaké modernější ošacení. Týna má dupačky po naší Kačence, ale s Bořkem moc neladí. A paní učitelka Krajičková, která sem zatím chodí chrupkat donesla dnes i pár plyšáčků pro Bořka a Týnu

Nakonec bych tedy řekla, že už se těším na řádné vyučování v téhle praktické učebně a na to propojení teorie s praxí. Představení mělo výborné obsazení známými brněnskými herci, výborným zpracováním a skvělým hudebním doprovodem. Sama za sebe musím říci, že jsem nevěděla, co od toho očekávat, ale musím říci, že jsem byla velmi mile překvapena.

Všem bych doporučila při další možnosti určitě koupit lístek a nějaké představení zhlédnout, zaručuji nezapomenutelný zážitek.

Autor: Michaela Sosnarová 3.A

Recenze knihy 1984

Do rukou se mi dostala Orwellova kniha s názvem 1984. Edice kterou vlastním já je z roku 2021 a je to na ní poznat. Jan Kalandra odvedl při překladu dobrou práci ale stejně jako u mnoha starých knih, i tato zažila úpravy. Je pochopitelné že si překladatel přál aby byla kniha srozumitelná i pro mladší generace, avšak takovéto úpravy mohou mnohdy zcela zabít význam samotného díla.

Ilustrace Jindřicha Janíčka které toto vydání obsahuje jsou sice hezké, ale dle mého názoru se k dílu jako je 1984 úplně nehodí. Proti stylu ilustrací nic nemám ale jejich využití zde je dle mého názoru poněkud nešťastné. Nyní bych se rád dostal k dílu jako takovému. Za sebe mohu osobně říct, že příběh jako takový je velice poutavý ovšem za předpokladů, že se orientujete v politice. Dále By vám mohla pomoci aspoň základní orientace v totalitních režimech 20. a vlastně i 21. století. Dystopický svět 1984 je dle mého názoru velice povedeně zpracován stejně jako osobnost Winstona Smitha, hlavní postavy knihy. Kniha se nejspíše odehrává roku 1984. Nejspíše říkám protože nikdo zde neví s jistotou jaký je vlastně rok. Vypráví o životě Winstona Smitha, ideozločince a zlomyšlenkáře který se rozhodl učinit něco nepřípustného když si pořídil deník do kterého se rozhodl zapisovat své myšlenky a pohled na svět.

Kniha má velmi napínavý příběh a úžasný zvrát. Narozdíl od knihy Farma zvířat která se v podstatě zaměřuje na bolševickou revoluci v Rusku, si kniha 1984 bere inspiraci v totalitách napříč politickým spektrem. Všudypřítomný Velký bratr, paranoia, propaganda a strach z vysublimování jsou věci, které drží občany Oceanie poslušnými. Kniha dobře vystihla využívání dětí totalitními režimi k vlastní potřebě a to především k udávání vlastních rodičů. I navzdory tomu že kniha vyšla roku

1949, nám má stále hodně co nabídnout. Jejím problémem je, že místo toho aby byla považována jako jakési varování jak věci nedělat, může se mnohdy zdát, že je využívána jako příručka k tomu jak vládnout. Jisté prvky lze pozorovat nejen v totalitních zemích, ale i v těch demokratických.

Knihu hodnotím velmi pozitivně a rozhodně doporučuji všem milovníkům dystopických románů i složitější literatury. Vydání od nakladatelství Leda má pouhých 341 stran i s přílohou pravidel novomluvu "newspeak" a tudíž se nejedná ani o nikterak dlouhé dílo.

Autor: Daniel Barteček 1.B

B. Šašová – Past

Procházím loukou,
trápím se touhou
po volnosti krásné,
zevnitř i zvenčí
a ne po mé duši
prázdné jako ve
chvíli každé.

Louka z dohledu mi
mizí, ani nevím,
kam se ztrácí.
Byla asi krásná,
ale já nemohla jsem
ji vnímat.

Oči otevřené jsem
měla, srdce jsem ale
otevřít zapomněla.

Ztrácím se ve své
vlastní hlavě i mysli.
Naplněná je něčím jiným,
než časem přítomným.
Občas vracím se k tobě
i když nechápu, proč
tomu tak je.

Život dovede být krásným,
ovšem i krutým.

Možná, že právě ten
udělal ze mě mě.

Možná, že právě toto
byl důvod, proč zažila jsem
tolik prázdna, štěstí i hrůzy.
Možná právě proto
nemohu to změnit.

Nebylo toho málo,
přesto zdá se
mi, že toho bylo až moc
i přes tu bezmoc.
Cítím ji stále i když už
dávno nestojím v pasti.
Nevěřím, že čekají mě
v dohlednu slasti.

D. Barteček – Vlčí mák

Na západě Belgie,
tam kde slunce zapadá,
tam kde nikdo nežije,
lidský život uvadá.

Mnoho dní a mnoho nocí,
voják tady bojuje,
nemaje ničí pomoci,
neví zda li přežije.

Tam kde dříve bylo pole,
tam šedá je dnes zem,
tam kde stojí Passendale,
zní umíráček jen.

Tam v dalekých Flandrech,
kde krev zmáčela zem,
Kde voják vydech naposled,
rostou vlčí máky jen.

Školní parlament

Školní parlament je na naší škole důležitý prvek ke zlepšování vztahů žáků a vedení, vybavení školy a dalších věcí týkajících se fungování školy. Školními volbami volení zástupci z každé třídy mají možnost v parlamentu předložit nápady ať už svoje nebo svých spolužáků a podělit se s nimi s vedením školy. Na základě nápadů žáků již na škole přibyla značná spousta novinek. Dne 6.6 se konala další ze schůzek školního parlamentu. Zástupcem naší třídy, který se schůze účastnil byl žák Matěj Pospíšil ze 3.B. Níže jsou krátce a jednoduše napsána všechna témata a věci řešené na schůzi.

Zápis z parlamentu z 6. 6. 2022

Dostavila se: 1.B, 1.A, 2.B, 3.A, 3.B

V průběhu praxí se kontrolovala docházka na praxe v telefonické formě.

Od 27.-29. 6. bude probíhat v každé jednotlivé třídě individuální plán akce.

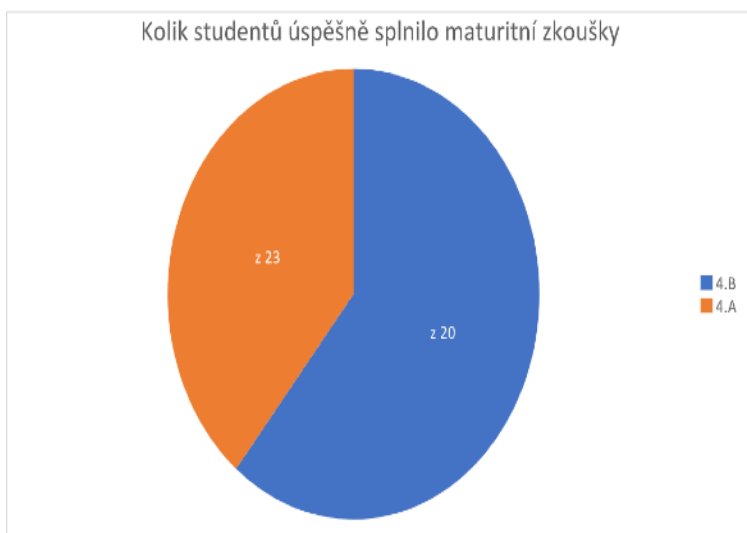
Od 6.-10. 6. probíhá výlet v Anglie, proto došlo k změně rozvrhu.

Od 13.6. bude probíhat focení tříd a to si vezme pod svá křídla žák ze 3.B, Max Sitta.

Během praxí probíhala ústní maturita:

Ze 4.B dostalo maturitní vysvědčení 14 žáků z 20.

Z 4.A dostalo maturitní vysvědčení 9 žáků z 23

Autor: Max Sitta 3.B, Matěj Pospíšil 3.B

Školní zájezd do Anglie

Zájezd odstartoval odjezdem v neděli 5. 6. 2022 z parkoviště ZŠ Řehořova v 11,15 hod. Mezi zajímavá místa, která žáci navštívili patřila například Royal Pavilion, nová rozhledna British Airways i360, Lanovka Emirates Airline, London Eye, London Eye 4D Experience, Tower Bridge, nebo Christ Church College. Žáci byli ubytováni v hostitelských rodinách, kde měli následující režim:

7:30 Budíček

7:30 – 7:45 Hygiena

7:45 – 8:00 Úklid a příprava na denní program

8:00 – 8:30 Snídaně

9:00 Sraz na denní program (dle rozpisu)

9.15 - 19:00 Program (Londýn, Oxford, Brighton, Londýn)

12:30 – 13:00 Oběd - v podobě balíčku hostitelské rodiny

19:00 Sraz s hostitelskými rodinami, odvoz na ubytování

19:30 – 21:00 Večeře + konverzace s hostitelskou rodinou

21:00 – 21:30 Osobní volno

21:30 - 22:00 Hygiena, příprava na večerku.

22:00 Večerka

22:00 - 7:00 Noční klid

Po celou dobu zájezdu odváděly paní učitelka Hrdinová a paní učitelka Zapletalová co nejlepší možnou práci a jen díky tomu tento zájezd dopadl velice úspěšně.

Autor: Max Sitta 3.B

Návštěva Městského soudu

Ve čtvrtek 12. května se naše třída 2.B vydala navštívit Městský soud v Brně. Sraz byl na zastávce Vojtova, odkud jsme se společně vydali pěšky k nedalekému soudu. Při příchodu dovnitř budovy soudu nás čekala přísná kontrola, jako tomu bývá na letišti. Poté jsme se vydali výtahem do čtvrtého patra. Tam jsme čekali pár minut, než nás pustili do jednací síně. Všichni přítomní se usadili, hlavní dveře se zavřeli a policie přivedla z vazby obžalovaného. Začalo tak soudní řízení. Nejprve jsme si vyslechli, jakým činem byl obžalovaný k soudu doveden a jeho následnou obhajobu. Obžalovaný o sobě řekl, že je nevinný a takovýto trestný čin nespáchal. Na to následovala výpověď svědka a samotného poškozeného. Zajímavá část k zamyšlení byl fakt, že první výpověď poškozeného před dvěma lety se lišila s tou, kterou jsme slyšeli v jednací síni. Podle reakcí paní předsedkyně a pana státního zástupce bylo zjevné, že jim je jasné, že pan poškozený lže. K celému případu se vyjádřil obžalovaného advokát, ale i státní zástupce, který měl obžalovaného za vinného a navrhl tak trest odnětí svobody. Po zvážení celé věci, soud konečně rozhodl. Celá síň povstala a vyslechla si jaký rozsudek vynese soud nad obžalovaným. Podle návrhu pana státního zástupce dostal obžalovaný šest let odnětí svobody a pokutu v řádech desítek tisíců za těžké ublížení na zdraví. Obžalovaný byl odveden a byl prostor pro otázky z naší strany, které nás zajímaly. Pár z nás se zeptalo a na všechny otázky nám odpověděla paní předsedkyně. Následoval pak už jen volný rozchod domů. Myslím, že to bylo pro nás poučné a byl to dobrý zážitek. Je skvělé, že jsme měli možnost takové soudní řízení vidět na vlastní oči a ne jen se o něm učit.

Autor: Suzana Poláchová 2.B

Šéfredaktor, zástupce šéfredaktora, grafické zpracování, zpravodajství, fotografie, publicistika, umělecké texty a editor:

Max Sitta

Zpravodajství, umělecké texty a obrazy:
Beata Šašová, Daniel Barteček, Suzana Poláchová, Michaela Sosnarová, Martin Hübel

"... To je takové velké prostranství,
a kdo chce, může si přinést židli
nebo křesítko nebo vůbec nic a
může prostě začít povídat..."

- píše Karel Čapek
v Anglických listech
o Hyde Parku

"Kdo je 7muděný Londýnem, je 7muděný
Životem" Zněla jedna z prvních poznámek,
co nám delegátka Miša o městě řekla. Po
Zdánlivě nekonečné cestě jsme k ránu
dovazili k Temži. Na pouti přes
nespočet památek a širokých ulic,
přes Oxford a Brighton jsme ani
nemuseli rozpínat deštníky. Počasí
nám přálo a vítr všechny
burcoval k vědomí, že domov nemusí
člověk nutně najít tam, kde se narodil.

